

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Naročnina na skupni naslov letno 24 Din; na posamezni naslov letno 80 Din. V inozemstvo: letno 65 Din. Z M. listom letno 100 Din.

IZHAJAJO VSAKO NEDELO.

Uredništvo v Dolnji Lendavi. Uprava v Murski Soboti, Križeva ul. 4. Štev. položnice 11806.

Cena oglasov: stran: cela 400 Din., pol 200 Din., četrt 100 Din.; mali oglasi do 20 reči 10 Din., više vsaka reč 1 Din.; med tekstem vsaka reč 2 D. Pri večkratnoj objavi popüst.

Na prági novoga leta.

Šče nam brni v vüji lansko no-voletno voščilo i že smo na prági no-vo-ga letá.

Ka nam je prineslo preminoče leto? Ednomi to, drugomi ovo. Vsem pa: ne malo brig, nevol i trplenja.

De novo leto kaj inačiše? Nej venda dosta.

Ne pozábimo: Zemla je skuzna dolina. „S skuzami boš jo svoj krüj!“ Kak kolonisti smo na tom sveti. Tü smo vsi z arende. V nebesaj, pri Bogi je naš dom. Življenje je pot domo. I ta pot je težka, naj se nam tembole toži po domi.

Zato ne vézimo svoji src na ze-melska dobra. Ar: „Vse na zemli prej-de, vse gráta staro kak obleč, ki ga vržeš med cote, kda ti doslüži.“ Dnes si zdrav, bogat i zadovolen, vütro si-romak brez vsega. V sreči máš prija-tele, v nesreči i nevoli ostaneš sam. Šče zveselijo se nad tvojov nevolov, privoššijo ti jo. Pride vóra, kda je nemo čakali: i trebela de oditi; žme-tno de se odtrgnoti.

„Vse prejde . . ., samo Ti, o Bog,

si vsikdár vednáki i Tvoja leta se ne starajo“. Bog, naš cio i naša sreča, ostáne na veke. Samo On nam ostáne vören v nevoli i sreči, v bridkosti i radosti. Pa naša dúša ostane na veke: eli srečna doma v nebesaj eli nesre-čna v pekli. Klüč do nebes pa tüdi do pekla je v naši rokaj.

Ne gáji se na vütro, ne misli na včera! Samo denésnji dén je zláta vreden. Kak nam pravi naš Zveličiteo: „Vsaki dén ma svoje breme. Vütrášnji dén de že za sebe skrbo“. Zato: po-svétimo čas! Nedelo prav posebno, pa tüdi vsaki vsakdenésnji dén. Če smo zdravi pomagajmo betežnim. Če mámo kaj več, delimo si siromakom. Če vidimo, ka je naš bližnji zblodo, ne páčimo se nad njim, nego molimo za njega.

To je edina prava pot, ki pela domo. Skrádnja vóra na toj poti — smrt — de nam v radost. Kak pravi apoštol: „Smrt mi je v hasek“. Prag je v hišo večne domačije.

Bratje i sestre: Blagoslovljeno novo leto!

Naročnikom!

S tov številkov Vam damo, dragi naročniki, zadnjo do rok. Se razmi: samo v tom leti zadnjo. V novom pa vsi dobite novo številko.

Cena ostane, kak je bila: *na po-samezni naslov 30 Din. letno, na vküp-noga pa 24 Din.* Prosili bi Vas pa, da ne odstopite. Prosili bi Vas, da voščite na vse kraje, kama se obrnete, kakšo dobro reč za naš pravi krščan-ski list, za Novine. Skromne so, pa kinči so v nji, ar Kristušovo pravico glásijo. Zato ne odstopite od nji, nego je širite!

Kak se naj plačuje naročnina? *Frtaoletno* i za siromake *tüdi mesečno, vsikdar pa naprej.* Ovak nemremo pa-pira naročiti i poštine plačati, ka se oboje more proti odplačivati. Siromaki smo, penez nemamo, mámo pa lübe-zen do Vas, zato Vam radi glásimo istino brezplačno i z velikimi trüdi. Preštimate to.

Prek mej naše države koštajo Novine *mesečno 6 Din.,* eli pa *sküpnó z Marijinim listom, Ogračekom i ka-lendarom letno 100 Din.* Privoščite si sami, dragi naši izseljenci, to dobro

P. Sutter:

Šatan v Illfurti.

Istinska zgodba.

Zgled ob sedenja dveh dečkov od hüdobnoga düha v našoj dobi.

Prestavo iz češčine Alojzij Nemec.

Hüdi düj, prorok.

Žalosten je büo stán nevolni deč-kecov. Peklénski düj jiva je strašno mantrao, posebno, če jiva je što raz-drážo s kakšov rečjov, štera je bila blagoslovljena. V tom táli je obsedeni nikoga nej poznao: raztrgao i raztreščo je vse, ka njemi je v roké prišlo. Če ga je što šteo staviti v tom djanji, se se je brano z zobmi i nojtami i vno-gokrat ga je bilo žmetno premagati. Večkrat je šatan povedao, ka bi ráj büo v odraščenom človeki nego v tom dečaki, ka ga te nišče ne bi mogeo obládati. Ar je pa že v dečkeci, nesmi poráblati več moči.

Gospod Tresch je büo vsaki dén pri njem. I z njim je posebno grdo gučao. „Ž njim morem obračunati“, je pravo ednok, kda je župan ravno odi-šeo. Naskori po tistom si je župano-va krava nogo strla. „Nekaj sem njemi že plačao, pa to šče naj zadosta“. Nekaj dni po tistom sta župani zgi-noli dve teleti. „Pálik je nekaj“, se je smejao šatan porogljivo, „eli to je šče nej vse“. Naskori nato je spadno žu-pan s stub i si pri tom spadáji stro roko. Kda se je to zgodilo, je šatan sam povedao to navzočim, prle kak so od indri zvedili.

V marci 1868. je küpo Tresch ednoga kanžóra. Včasi drugi den po tištom, kak ga je prignao, je zgübo tek i začao mršavi gračivati. Prišeo je püc, pa nej najšeo pri stvári nik-šega betega. Treschi je prišlo nekaj bole čednoga na pamet: Obeso je bla-goslovljeno cecvo v hlevi. I včasi po

po tom je stvar nazaj rada jela. Kda je prišeo po tistom Tresch na obisk, se je potožo šatan: „Od tistigamáo nesmim voč v tvojo hišo stopiti, nego morem prek njé leteti“.

Tüdi pri drugi illfurtski družinaj je šatan včasi sagao, posebno v hiši Benjamina Kleibera. Vsi tej lüdje so mogli vnogo pretrpeti od šatana i so mogli večkrat pozvati dühovnika, da njim je blagoslovo hišo i hlivé.

Šatan je meo velke čemére po-sebno na tiste lüdi, šteri so se kaj starali zavolo dečkeca eli njima šteli na kakšikoli način pomagati. Že na-prej je povedao, ka more sosidi Bro-becki prepraviti 20 rojov. I rejsan kda je ednok Brobeck šou verdévat svoje včelé, je ves prestrašeni zapazo, da so vse včele brez glav. Včasi je zastopo, čido delo je to. Samo poškropiti je dao vinják z blagoslovljenov vodov. I vse je bilo pálik v redi.

čtenjé, voščite njim to tudi njuvi domači. Ne samo dobro, nego tudi zaistinsko fál čtenjé je to. Pomislite: Novine, M. list, Ograček i kalendar dobite skupno samo za 100 Din. Poštne pa plačamo zvün pakivanja od vsakoga falata 50 par. Povejte, če je te to ne pocéni? Zato pa naročite vse *vküper* tudi v Francijo, kak to že pošilamo v Ameriko. Što bi pa v Francijo šteo samo Novine meti, plače za njé mesečno 6 Din. eli letno 72 Din. Kak domá, tak plačujte tudi Vi naročnino *naprej*, bár na firtáo leta.

Nekaj bi prav lepo prosili naše domače naročnike. Ka pa? To najmre, da bi si vse po dve hiši vküp naročili Novine. *Vsaka* hiša naj má M. List, *vse po dve vküp* pa naj bi meli Novine! Tak bi plačali mesečno za M. List 1 Din., za Novine vsaka hiša tudi samv 1 Din. *Za 2 Din. na mesec* bi tak dobili Novine, M. List i kalendar: Novine po dve hiši vküp, M. List pa kalendar pa vsaka posebi. Što na sveti Vam da to ugodnost? Zato pa: ne zamüdite je! — Što pa sám šče biti naročnik Novin, pa naj bo. Samo za-

volo siromaštva priporáčamo, naj bi po dve hiši meli edne Novine. Poslušajte nas! Nej je težka reč to. I samo Vam je na hasek.

Širitelom sporáčamo, naj neséjo Novine v vsako hišo i na mesec naprej poberejo 2 Din. naročnine. *Penez nišče nesmi pri sebi obdržati, nego naj je tâki v Črensovce pošle!* Toga se morete vsi strogo držati po dünoj vestii Inači delate brige nam, najveksi kvár pa vsem naročnikom. Itak pride do tožbe, ar so *neštérni* širiteli šče doz-daj ne izročili stare naročnine. Poštenost je fundament vsega dobroga, nepoštenost pa vsega hüdoga. Pa hvala Bogi, naši širitelje so v *pretežnoj večini* vsi pošteni i pravi junaki lübezni do bližnjega. Ide njim zato vsa čast i hvala.

Ar je gospod upravnik zbetežao, pošlite vse naročitve i spremembe na upravo v Črensovce dotêčas, dokeč ne ozdrávi i toga ne objavimo v Novinaj.

Blaženo, srečno, veselo novo leto žele vsem doma i v tujini

Vredništvo i uprava Novin.

ne bi radi privolili, poleg toga pa njim nasprotna stranka za to, da ne prevrže k Italiji i Nemčiji, precí obeče.

Tüdi Francoska ne drži pri tom naskriž roke. Naskori pošle svojega odposlanca v Beč, šteri prinese precí zvararov v žepi. To pa vsi znamo, da je denar sveta vladar. Zato pa je Avstrijska zdaj v jako velikoj stiski, da ne ve za koj naj se odloči. Tak se njoj godi kak tistomi osleki, šteri je bio med dvema naviloma sena: Či bom s toga jo na desnoj strani, je mislo te mi tisti ostane, ka je na levoj strani. Tak dugo je se pa ta premišlavao, ka je nazadnje med dvema naviloma dobroga sena od glada crkno. Je pač tudi to nevolá čí edna dekla dva preveč bogatíva pa lepíva vogledníka ma.

Slovenska krajina.

Zdravje g. vrednika Novin se je zboljšalo. Neso toti ešče za to, da bi vöšli i delali kak prle, ali z božov pomočjov za par tjednov se njim stara moč povrne, kak se vüpamo. — G. Dr. Klar Franci zdravnik i v D. Lendavi ide zahvala, ka so betegi včasi proti prišli.

Zahvala. Toplo se zahvalujem vsem za vnoge poslane božične i novoletne čestitke, ki so se izrazile mojoj malenkosti i naših listov vredništvi i upravi. Zednim Bog plačaj vsem tudi za molitve i srečne žele, da bi se mi zdravje vrnolo. Ti znaki lübezni so velika tolažba za betežnika, tem vekši kinč pa za lübeče srce, ki je odkriva. — Klekl Jožef, vp. pleb.

Črensovci. Sparavec sv. Antona je küpo 40 siromaškoj deci obleko, 204.75 Din. pa je darüvao Domi sv. Frančiška. Dom sv. Frančiška je razdelo 110 siromakom pšeničen krüj, steroga je poskrbo z dárov plemeniti src.

POLITIČNI PREGLED.

Kak smo že zadnjič pisali, je vsa Evropa v dvema taboroma. Minoče dneve so bili oster boj za malo Avstrijo.

Hitler, neomejeni gospodar Velike Nemčije, je šteo s silov k svojoj državi prikapčiti tudi malo Avstrijo. V Avstriji naj bi prevzeli vso oblast v roke narodni socijalisti, kak jo že majo v Nemčiji i tej naj bi te združitev zvršili. Ta nakanenje se je ne posrečilo.

Dolfus, skoro neomejeni gospodar Avstrije se je proti postavo. On ma geslo: „Osterreich klein, aber mein!“, ka slovenski telko zadene kak: Avstrija toti mala, nego moja. Pri tom

ga podpirajo ostale velike države Evrope. Kda so Hitlerjevci sprevidili, ka s silov nede šlo, ščejo to z lepa napraviti. Zato so poslali odposlanstvo v Beč. Tüdi Italija prej pošle svojega odposlanca, da odvrne Avstrijo od toga, da bi se pridružila k tistoj skupini držav, štere držijo s Francijov proti Nemčiji i nemškoj nenasitnosti. To je že resan, da bi Nemci radi vsi vküper bili v ednoj državi, vendar pa Avstrijce jako odbija trdokornost hitlerovcov, šteri so že vno gozovitosti napravili pa doprinesli takše zakone, šteri so nikak nej po krščanskom mišljenji. V takšo nadvlado pa Avstrijci

„Nemrem si več svoji čemérov tretí nad njim“, je pravo potom šatan, „ar je moja moč vničena z dühovnikovomi križi“.

Marijana Kleiberova si je ravno štela drobiti krüj v žüpo. Njena sestra Kata je od okna ovárala, ka beži miš v hišo. Naednok skriči: „Marijana, miš beži v hišo. Skoči na njo!“ Rejsan je sestra tak včinila. Pa v tistom mëgnenji njoj je odrvenela noga. Kata je spoznala, da je to šatanovo delo. Po trej dnevaj je dála družina celi dom blagosloviti. Marijana si je pa svojo drevéno nogo močila v blagoslovlenoj vodi. Noga njoj je ozdravela.

Najvekše veselje je möo šatan nad podobami psov i kač. Te podobje je rad risao s kréjdov eli s svinčnikom. Pri tom deli si je pogučavao: „Takše mámo mi v pékli. Naši majstri so to“.

(Dale.)

Julij Kontler:

Kapelica na suhi skali.

Vrajža jera je prijela peklenšćeka. Porino se je v sredino lüdi, zeleni plameni so vrijali iz njegoví oči i tudi iz na široko razklanih vüst. Etak se je oglaso:

— Nimaki ste vsi, zamerkažite si dobro Bajkovčani, pravi nimaki! Na suho skalo ne pride živ krst i če pride, naj napravi ka njemi je vola, jaz bom tisti, šteri s strašnim viharjem porušim vse ka samo napravi!

Tak je stao med Bajkovčani, kak edna velka gnusna žaba v zeleni, smrdeči močvari. Možje so si bili čí dale vkrej od peklenšćeka, okoli njega je nastao prazen prostor, za praznim prostorom pa živi obroč kršćenih, ali itak prestrašeni lüdi.

— Zakaj si nam v napotje? kda je pitao mirno Klement, in je stopo v

krog pred peklenšćeka.

— Zato, ar je törski casar moj prijateo.

— Ti in prijateljstvo... se je smejao Klement.

Ne zameri mi trdo reč, dobro te poznamo. S Törkom maš najbrž dobro küpčijo... Bodi pameten, vragec, ka pa če bi se tudi mi zglihali — — —

— Z vragom bi se pogajao? je trepetao tenek glasek soseda Šivanke.

— Pametno gučiš, zidar Klement, dobra küpčija, to je moja reč. Pogodimo se!

Klement je pogledao na svoje lüdi. Spoznao je, da se većina tresá kak jesenski list, ali vido je ništerne, šteri so bili trdni.

— Eto je moja roka, — jo je ponüdo vragec, — vdarim v tvojo, če ne želiš prevelko plačilo za prijateljstvo.

Vrag se je resno držao i včasi odgovoro:

Teško je zbetažao g. Edšidt Janoš, upravnik Novin v Soboti. Mora se podvrći težkoj operaciji. Bog njemi naj pomága!

Vüzem v večnom mestu. Jako slovesno obhájajo vsako leto vüzemske svétke v Rimi. Zvün réda lepi de pa prišestnji Vüzem v Rimi: Proglašeni de najmre k svetnikom blaženi Janez Bosko i poleg toga se dokonča te tüdi sveto leto. Zato do se za Vüzem 1934. vršila velka romanja v Rim s vsej krajov sveta. Samo s Francoskoga de prej romalo do 80.000 lüdi.

— Tüdi Slovenci pa Hrvatje mo meli svoje posebno romanje v Rim, štero do vodili naši salezijanci. Na ténci šče nej določeno, kak de se vršilo. Tak po priliki bi šli z Lüblane na vélko sredo, nazaj bi pa prišli v tork po Vüzmi. Med potjov bi se stavili v Trsti, Benetkaj pa v Asisiji, rojstnom mestu sv. Frančiška. Stroški so romanje od Lüblane v Rim pa nazaj bi znesli 1300—1500 Din. Či kaj menje, dobi vsaki višešnje peneze nazaj. Što zmore, naj ide. Žao njemi nede: Či z resnim namenom pa s pobožnim srcom romaš, si z romanjom dosta milosti správiš pa svojo vöro vtrdiš.

— Što bi nameno iti, naj sporoči svojo želó na naslov: Salezijanski insp. ekonomat, Rakovnik, Ljubljana! To naj včini kem prle, najkesnej do 5 januara, da nam lejko voditelje pravočasno v Rimi mesta správišo.

Kak si naj pomagamo. Dnesden je dosta družin, ki so v nevoli, či što merjé pri hiši: kde naj vzemejo peneze za trügo, sprevod, sv. meše. V takšoj nevoli vam pomore Karitas, ki vam taki po smrti plača šumo, štero rávno nücate. Samo sekulerati se morete dati prle pri njoj. To je nej takša navadna sekulacija kak drüge. Ravna se najmre po tom, kelko mesečno notri pláchte, pa tüdi po starosti človeka,

— Poslušajte moje pogoje.

Samo osem vas lejko ide na suho skalo, ne menje i ne več. Vsi morejo priseči, da telko časa, dokeč ne bo stala trdnjava, v trdnjavi kapelica, v kapelici oltar, ne pridejo dol k svojim. Njuve žene tüdi nej prisegnejo, ka ne bodo šle gor k moži, dečica ne k oči, dokeč delo ne bude opravleno. Potem trdo morete zidati, ar viher je moj prijatelj i zagvišno znam, ka ne bo štedo s svojimi silami, da bi porüšo ka napravite, če bude delo slabo opravljeno.

Klement je molčao. Čüto je, ka so pogoji hüdobca strašni, skoro neizvedlivi. Samo osem mož naj dela?... Leto dni poteče, preden bi delo opravili. In on ima mlado ženo, najlepšo in najbolšo ženo sedem far okoli. Ima tüdi sineka, edinca... Naj ne vidi ženo, ne svoje dete? Samo zato so ne vidli lüdjé kak brez krvi je v lici,

Strahovita nesreča.

Dneve pred Božičom ije v okolicu Pariza, glavnoga mesta Francije bila jako gosta megla. Ar se je vidlo komaj na par stopajov, je bio železniški promet joko otežkočeni. Vlaci so morali samo zmesmesta voziti.

23. dec. je püstilo predstojništvo kolodvora v Parizi na železnico Pariz-Štrasburg eden brzovlak. Itaki pol vöre za njim pa na isto progo drügi brzovlak, ar je bilo za božič dosta potnikov. Strojovodja prvoga vlaka je od velke megle niti na 20 stopajov ne vido pred sebov, zato je vozo počasi. Pred postajov Lanji pa se je morao staviti, ar je pred njim že stao drügi, šteri je nej mogeo naprej voziti. Vlakovodja je teda stavo brzovlak i na šinje djao znamenje, da bi se stavo, šteri bi za njim privozo. V tistom megnjenji pa je privozo za njim drügi brzovlak i z vsöv nagloščov treščo v prvoga. Vozo je z nagloščov 110 kilometrov na vöro. Nesreča je bila strahovita. Vdarec se je čüo na več kilometrov. Več vagonov je bilo razdrobleni na ficfalačke. Nato pa pretrslivo kričanje ranjencov i zazavanje

na pomoč. Pomoč je prišla itaki, vendar je celo noč trpelo, dokeč so zadnje mrtve i ranjene pobrali iz potrtije. Grozovito je bilo gledati, kak so živi lüdjé bili stisnjeni med železje spotreti, vagonov. Kda se je zajtra presvetilo, je komaj bilo mogoče dobiti pravi pogled na nesreče. Našteli so 199 mrtvi i 300 težko ranjeni, od šteri, kak pravijo zdravnik, do 35 ne ostane pri življenji.

Na lice mesta je itaki prišlo nekaj ministrov i predsednikom i več reševalni družtev. Ranjencom je prvo düševno pomoč prineseo škof Lami, ki se je nad strašnov nesrečov razjokao. Cela Francoska se je za božič odela v žalostno razpoloženje.

Čüdno je to, da je strojovodja ostao pri življenji. Pravi, da je toti opazo, da vlak stoji pred njim, nego bilo je prekesno. Poleg toga pa so bili potačje jako ledeni i se škálili, da je nej mogeo zavreti.

To je od tistimao, ka mamo na sveti železnice dozdej, največša železniška nesreča.

šteri se dá sekulerati. Na priliko: Oča Marko, stari 50 let, se dájo sekulerati. Na mesec plačüjejo 5 Din. Či vtégnejo vmreti — či ravno samo tjedeni dni potom, kak so se dali sekulerati. (Bog ne dá! Ne želemo njim toga. Samo pravimo: na priliko, zgodi se lejko.) — dobijo njuva žena pa deca nazaj nej 5 nego — 1000 Din.! Či bi pa Marko plačüvali na mesec 10, 15 eli šče več Din., bi pa dobili njuvi po smrti 2000, 3000 eli šče več Din. Drüga prilika: Janči se je oženo. Vrlo ženka si je zéo. Pa: doma je nevolja. Zato se napoti na Francosko v cukrno

fabriko. Pa Janči je čeden dečko. Bog zná, či se povrne živ pa zdrav. Rad má svojo Báricu. Ne bi je rad niháo v nevoli, či bi ga znala tujina skunčati. Zato se dá, prle kak odide, sekulerati. Star je 25 let. Či bi plačüvao mesečno samo 5 Din. sekulacije, bi dobila njegova Bárica za njim 2580 Din., či pa plačüje 10 Din., pa dobi 5160 Din. itd. Vse potrebno za sekulaciju pozvédite pri Upravi Novin v Črensovci eli pa pri: „Karitas“, Maribor, Orožnova ulica 8.

Kmetijska šola v Rakičani priredi od 2. do 31. januara 1934. ple-

ar so henjale svetiti zadovolne hudičove oči.

Najrajši bi potegno roko nazaj, ali kda je pomislo na lepo sliko bajkovske Marije, je zaškripao z zobmi:

— Samo telko želiš?

— Samo telko.

— In nas ne izdaš törskomi casari, dokeč delo ne bude opravleno?

— Ne!

Že je mislo vdariti vragu v roko, kde se je domislo: ka pa če bi štera žena, ali štero dete prelomilo prisego i prišlo gor na suho skalo prle kak bi delo skončali?

Vrag je najbrž čakao to pitanje, ar je imeo pripravljeni odgovor:

— Što bi prišeo ne suho skalo, naj bo to žena, ali sinko edinko, ga morejo možje živoga zozidati v grad.

Sosed Šivanka je kar zacvilo od prestrašenosti:

— Da bi živoga človeka, ne

tujca, neprijatela, nego ženo, morda sina edinca zazidali v grad? Ne, to je strašno! Takši pogoji so ne za krščenoga človeka!

Klement je vdaro hudobci v roko.

— Pomisli Klement, ka delaš...

Lüdjé so ga tüdi svarili:

— Klement, dobro pomisli....

Samo sedem mož je bilo trdih, tej so eden za drüгим stopili pred vraga, njemi segli v roko i obečali, ka pogodba vala.

... Samo sedem zvün zidara Klementa. In v Bajkovčaj so našeli pri lüdkom štetji tristo i tridesettri za puško i sablo zreli lüdi.

Dobijo se vsakovrstne mrtveče trüge pri **Šebjanič Jožefi** stolari, v Črensovcih.

tarski tečaj v Morávcu. Včenjé de trpejo od 8 vóre zajtra do 4. odvečera. Plačati za to ne de trbelo nikaj. Včili bi se plésti košare, koše, korbláče, korble itd., to je samo takše reči, ka so kmeti pri vérstvi vsaki dén neobhodno potrebne. Komi je za to, ka bi se te hasnovite meštrije dobro návčo, naj se zglási pri Selekcijskom društvi v Morávcu eli pa pri upravi kmetijske šole v Rakičani. Samo takši naj se priglasijo, ki ščéjo tečaj stalno pohájati. Prednost májo člani kmetijski organizacij.

Poštnina za inozemstvo se je podragšala. Za pisma mogli plačüvati od novoga leta naprej 3 Din 50 par. od karte pa 1 Din. 75 par.

Na spomenik pokojnoga dr. Ivanóczyja je darüvao Horvat Štefan iz Francije 20 Din. Domá je Horvat z Doličov. Isti je poslao tüdi na podporo Novin 10 Din. Za oboje najlepši: Bog pláti!

Lepi dári na dom sv. Frančiška: Pokojna Zelko Albina s Črensovec je določila pred smrtjov 650 D. za eden črep na dom sv. Frančiška. Njeni so to šumo plačali. — Tüdi prle omenjeni Hrvat Štefan je darüvao v té namen 50 Din. Naj njim povrne Oča sirot!

Čebelarstva podružnica v Belincih vabi člane ino vse rojare iz iz okolice, da se vdeležijo rednoga občnoga zbora, ki se bo vršo dne 7. januara 1934. ob 9 vüri dopoldne — po ranoj meši — v beltinskoj šoli z običajnim dnevnim redom, ki bo izpopolnjen s rojarskim predavanjom. Odbor.

Po katoličanskem sveti

Kaj vse premore lübezen. Listi so prinesli zadnje dni to z zgodbo. Na železniškoj postaji v Kordobi bi moralo stopiti na vlak šest gobavi lüdi, da se odpelajo v tabor za gobavce. Gobavost je strašen beteg. Človek pri živom teli začne gniliti pa razpadati. Je tüdi poprijeti beteg, zato gobavci morajo oditi izmed lüdi v posebo zbirališče. Par tej siromakov je bilo tak nevolni, da so že nikak ne mogli sami priti v vagon. Düsta lüdi se je nabralo i gledalo, kak se nesrečniki zaman trüdiyo, da bi mogli priti na vlak. Nihče njim je nej vüpao pomagati. Na postaji se je nahajalo tüdi nekaj redovnic. Čakale so na vlak. Kda so zvedile, da gobavci nemrejo stopiti v vagon in jim nišče nešče pomagati, so šle pa se ednoga za ovim zdigavale na vlak. — Ka denok k tomü pravijo španski komunisti, ki so samostane i cerkvi zažigali.

Don Bosko svetnik. Okoli vüzma prišetnoga leta bo nam vsem

znani ustanoviteo salezijancov slovesno proglašeni za svetnika. Tomi se radüje ves katoličanski svet. Komaj par desetletij je od tistimao, ka je ustanovio veliko organizacijo krščanske lübezni i misijonstva in se je razširila po vsaj zemli. Nega skoro na sveti nikšega vekšega mesta, kde ne bi najšli salezijancov. V Jugoslaviji pa majo pri salezijancah Prekmurci skoro večino. Za slovesno proglasitev pripravljajo vekše romanje Slovincov i Hrvatov v Rim. Što šče za to priliko iti v Rim, naj se zglási pri salezijancaj v Veržeji ali v Martinišči v M. Soboti.

Pošta.

Pouzvek Franc, Pattou, Fr.: Poslane peneze smo dobili. Vse je vredi. — **Rev. Golub M. Bridgeport:** Poslano dobili. Bog pláti! Vsem, ki ste šče naročnino dužni: včasi jo pošlite, ka povrnemo stare dugé i naročimo papir. — **Kalendarje Srca Jezušovoga** so gotovi. V kratkom časi je dobite. Bi je že davno poslali, če bi se redno plačüvala naročnina. Zato naj bo v novom leti ináčiši red, ka mo vsi zadovolni.

Gospodarstvo.

Kontrola meda.

Opombe o čebelarstvu. Ali sta v čebelnjaku red i snaga: Ali so pitalniki snažni? Ali so panji snažni (sledovi griže ali drugega betega)? Ali so družine močne ali slabe? Pregled družin je potreben, če kontrolor sumnici, da so v čebelnjaku nalezlive (poprijetne) bolezni (gnilova, nosema). Kontrolor more v kontrolnem listi vsikdar zamerkat, če je čebelar pridelal kaj kostanjevega meda.

Kontrolor naj proba dognati, če čebelar pita (krmi) pri odprtom medišči.

Po končanom pregledi more kontrolor včasi plačati kontrolorju določeno preglednino, štera znaša 20 Din i od vsakih začeti 100 kg meda še po 2 Din. Preglednina pripada podružnici.

Kontrolno izkaznico dobi čebelar od pristojne podružnice.

Po končanom pregledi more kontrolor takoj poslati vse vzorce meda odseku, kontrolne listke pa izroči še le po izvršeni oceni.

Kontrolor je dužen se udeleževati presoje medenih vzorcev po kontrolnem odseku, nima pa pravice glasovati.

Kontrolni odsek vpošteva pravila za kontrolorje i vzorce ocenjüje po štirih točkaj:

Pri ocenjevanju po posameznih točkaj more razdeliti vzorce v tri skupine: V prvo skupino tiste, šteri so dobili oceno „dober“, v drugo „dvomljivi“, v tretjo „slabi“.

Da je to delo končano, je oceniti vzorce iz drüge i tretje skupine še iz točk, šterih se niso bili ocenjeni.

Iz drüge i tretje skupine ne morejo priti vzorci več v prvo skupino, lahko pa pridejo samo iz druge v tretjo.

Vse vzorce je najprej preiskati v barvi i pa uvrstiti v odgovarjajočo skupino. Nato še vzorci prve skupine ocenijo po gostoti. Če dobijo v gostoti oceno dvomljiv ali slab, se morajo uvrstiti v drugo ali tretjo skupino. Tak je postopati tüdi pri naslednjih točkaj.

1. Barva: Najprej pregleda odsek vse vzorce i se prepriča, če se njema barva obeh vzorcev z enakimi številkami. Če ne je oba vzorca postaviti v drugo ali tretjo skupino.

2. Gostoto. Gostota se določi s tem, da nagiba ocenjevalec oba vzorca sem in ta. Med more biti gosto tekoč. Preredkega se oceni kot slabega i to vsikdar oba vzorca z istimi številkami, če je tüdi v enem med gost.

Veselo novo leto žele svojim gostom gostilna

VUKAN LUDOVIK
D. Lendava

BOHAR ADAM
mesar in izvoznicar v Dolnji Lendavi
žele vsem svojim odjemalcom srečno novo leto.

Vsem svojim gostom žele veselo novo leto

KARDOŠ IVAN
D. Lendava

Vse najbogše v novom leti žele svojim gostom

HORVAT MATJAŽ
D. Lendava

Svojim odjemalcem žele veselo novo leto

BADER HERMAN
trgovina usnja v D. Lendavi

Svojim odjemalcem srečno novo leto žele

SEVER MARICA
knigarna in papirnica D. Lendava

Veselo novo leto žele svojim naročnikom

ŠEBJANIČ JOŽEF, stolar
v Črensovcih

Veselo novo leto žele svojim naročnikom

SARJAŠ ANDREJ, krojač
v Črensovcih

Veselo novo leto žele vsem svojim odjemalcem

KRAMAR IVAN, trgovec
v Črensovcih

PRODA SE

v Ljutomeru enonadstropna hiša, zidana leta 1929, obstoječa iz dveh dvosobnih in dveh enosobnih stanovanj s pritlikino. Taista stoji ob bannvinski cesti. Zraven je še travnik, odnosno dvorišče, ki meri 7 a 37 kv. m.

Cena in drugi pogoji se zvedo na županstvu mestne občine Ljutomer.